

(Στρόπον.) Δὲν ξέρ'ς κάνα γιατρονσόφ' γιὰ τὸν πονδάρ' μ'; Στερελλ. (Ἀχυρ.) Μόδονκι κάτ' γιατρονσόφια ἢ θειά Στάθινα κι πάον καλύτερα αὐτόθ. Ἔχει κάνει γιατροσόφια ἀπὸ ἄγρια χορτάρια πού 'χει μαζεμένα Πελοπν. (Καρδάμ.) Μοῦ εἶπε ἓνα γιατροσόφι γιὰ τίς λεβίθες Πελοπν. (Δάρα Ἀρκαδ.) Μὴν ξέρ'ς κάνα καλὸ γιατρονσόφ' νὰ μ' πιράσουν κάτ' ἀγοριουλεῖχ'νις πῶχον 'ς τοῦ μάγ'λον; Ἡπ. (Κουκούλ.) Ἡκαμα ἓνα σωρίδι γιατροσόφκια, μὰ δὲν εἶδα γιατρεία Σίφν. Ἡκαμα καὶ τὸ γιατροσόφι βοῦ μοῦ 'πεν ἡ Σοφία, μ-μὰ τίποτις 'ὲν εἶδα Κῶς || Ἄσμ.

Μὴ γιατρονσόφια πουλιμᾶς νὰ κάνης πάλ' ἀγόρ',
 ἰτοίμαζι τὴ βοοῖκα της κι θά 'νι πάλι κόρ'
 Λέσβ. Συνών. γ ι α τ ρ ι κ ο ὕ λ ε μ α, γ ι α τ ρ ο ὕ λ ε μ α.

γιατροσοφία ἡ, Μύκ. Προπ. (Ἀρτάκ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ι α τ ρ ο σ ό φ ι, κατ' ἐπίδρασιν τοῦ οὗς σ ο φ ί α. Πβ. ἰ α τ ρ ο σ ο φ ί α εἰς Πόππλετ.

1) Ἡ ἐμπειρικὴ ἱατρικὴ Ἀρτάκ.: Ἀποφασίσενά πλιὰ νὰ κόψ' τὴ γιατροσοφία. 2) Χειρουργικὴ ἐπέμβασις Μύκ.

γιατροσοφιᾶζω ἀμάρτ. ἱατροσοφικιάζω Νάξ. (Ἀπύρυνθ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ι α τ ρ ο σ ο φ ί α.

Προσφέρω τὰς πρώτας ἱατρικὰς βοηθείας: Νὰ πέσ' ἓνα βαῖδι κάτω, τὸ ἱατροσοφικιάζεις.

γιατροσόφος, ὁ, Θράκ. (Αἶν.) γιατρόσοφος Προπ. (Ἀρτάκ.) γιατροσοφός Θράκ. (Αἶν.) Θηλ. γιατροσόφισσα Γ. Βλαχογιάνν., Λόγ. καὶ ἀντίλογ., 80.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ι α τ ρ ο σ ό φ ι.

Ὁ ἐμπειρικὸς ἱατρός ἐνθ' ἄν.: Ἐνα παραμυθάκι λέει μιὰ γιατροσόφισσα γιὰ πονλήτρια κ' ἓνα ἐμπορόπουλο βγήκανε 'ς τίς γειτονιές Γ. Βλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. Θεώρ'σενά καλὸ νὰ ξαγορευτῇ γούλ'να τὴν ἀλήθεια 'ς τὸ γιατρόσοφο (θεώρ'σενά = θεώρησε, νὰ ξαγορευτῇ = νὰ ὁμολογήσῃ, γούλ'να = ὅλην) Ἀρτάκ. || Ἄσμ.

Τρία πιρουνία νὰ βρεθοῦν νὰ τὸν κατακαρφώσουν καὶ τρεῖς γιατροί, γιατροσοφοί, νὰ τὸν γιατροσοφοῦνε Αἶν.

Τρέξετε, γιατροί, γιατροὶ καὶ γιατροσόφοι
 νὰ γιατρέψετε τοῦ ψύλλον τὸ ποδάρι
 αὐτόθ. Συνών. γ ι α τ ρ ο φ ό ρ ο ς, κ ο μ π ο γ ι α ν ί τ η ς.

γιατροσοφῶ Θράκ. (Αἶν.)

Λέξις πεποιημένη ἐκ τῆς συνεφορᾶς μετὰ τοῦ γ ι α τ ρ ο σ ο φ ο ί, διὰ τὸ ὅπ. βλ. γ ι α τ ρ ο σ ό φ ο ς.

Θεραπεύω τινὰ ὡς ἐμπειρικὸς ἱατρός: Ἄσμ.

Τρία πιρουνία νὰ βρεθοῦν, νὰ τὸν κατακαρφώσουν καὶ τρεῖς γιατροί, γιατροσοφοί νὰ τὸν γιατροσοφοῦνε.

γιατροσυμβούλιο τό, Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Βάλτ. Γαργαλ. Ὀλυμπ. Παιδεμέν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ λογ. οὗς. ἰ α τ ρ ο σ υ μ β ο ὕ λ ι ο ν.

Συνέδριον ἱατρῶν προκειμένου νὰ μελετήσουν δύσκολον ἱατρικὸν περιστατικὸν καὶ νὰ ἀποφασίσουν ἀπὸ κοινοῦ θεραπευτικὴν ἀγωγὴν ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Χιόνια μου, νὰ μὴ λειώσουντε, ὥστε νὰ πέσουν τ' ἄλλα, γιὰτ' εἶν' ὁ Τσιέλιος ἄρρωστος βαριά γιὰ νὰ πεθάνῃ

καὶ τοὺς γιατροὺς ἐκάλεσε, γιατροσυμβούλιο κάνουν Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Ὀλυμπ.)

γιατροσύνη ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Πόντ. (Οἶν. κ.ά.) Ν. Ἔστ. 19 (1936), 757.847—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βάιγ Βλαστ., 402 Δημητρ. γιατροσύνα Τσακων. (Χαβουτσ.) γιατροσύνη Λυκ. (Λιβύσσ.) γιατροσύνη Πόντ. (Οἶν.) γιατροσύνα Πόντ. (Κερκσ.) δατροσύνα Πόντ. (Ἀργυρούπ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ι α τ ρ ό ς. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

1) Ἡ ἱατρικὴ ὡς ἐπιστήμη ἢ ἐπάγγελμα ἐνθ' ἄν.: Ὁρ'σε μέσ' 'ς τὴ γιατροσύνη σου! (ὕβρις) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Συνών. γ ι α τ ρ ι κ ή. 2) Ἡ ἰδιότης τοῦ ἱατροῦ Ν. Ἔστ. ἐνθ' ἄν.—Λεξ. Δημητρ.: Κ' ἔτσι κ' ἡ γιατροσύνη μου τὴν γλυτώνει φτηνὰ Ν. Ἔστ. ἐνθ' ἄν., 847 Ἀ, ὠραία μου παραμάννα, ἡ γιατροσύνη μου εἶναι ταπεινότης σκλάβας τῆς παραμαν-ροσύνης σου Ν. Ἔστ. ἐνθ' ἄν., 757. 3) Ἡ ἱασις, ἡ θεραπεία Τσακων. (Χαβουτσ.): Δὲν ἔχ' γιατροσύνα τηνεῖ (δὲν ἔχει αὐτὸς γιατρεία).

γιατρούδαινα ἡ, Κῶς (Ἀσφενδ. Πυλ.) γιατρούαινα Κῶς (Ἀντιμάχ. Καρδάμ. Κέφαλ.) γιατρούδινα Σάμ. δια-τρούαινα Κάσ.

Θηλ. τοῦ ἀμαρτ. οὗς. γ ι α τ ρ ο ὕ δ η ς.

Γυνὴ ἱατρός ἢ ἡ σύζυγος ἱατροῦ ἐνθ' ἄν.

γιατρουδάκι τό, σῆνηθ. γιατρουδάξ' βόρ. ἰδιώμ. για-τρουδάτσι Κῶς Μερίστ. γιατρουάτσι Κάσ. Κῶς διατρουά-τσι Κάσ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ι α τ ρ ο ὕ δ ι διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά κ ι.

Ὁ μικρὸς τὴν ἡλικίαν ἱατρός καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνεπαρ-κοὺς πείρας ἢ καὶ μορφώσεως σῆνηθ.: Εἶδες πῶς τὰ κατα-φέρει τὸ γιατρουδάτσι! Κῶς Τώρα κάθισι κι ἀκοῦς τί λέει τοῦ γιατρουδάξ' Εὔβ. (Ἀκρ.) Τὸ γιατρουδάκι κλεισμένο 'ς τὸ σπιτάκι του μελετοῦσε καὶ γύρευε νὰ βρῇ τὸ λόγο κάθε ἀρρώστιας νὰ τὴν γιατρέψῃ Γ. Ψυχάρ., Ὀνειρ. Γιαννίρ., 199. β) Ὁ βραχὺς τὸ ἀνάστημα ἱατρός σῆνηθ. Συνών. γ ι α τ ρ ά κ ι, γ ι α τ ρ ά κ ο ς, γ ι α τ ρ ο υ δ ά κ ο ς, γ ι α τ ρ ο ὕ δ ι, γ ι α τ ρ ο υ λ ά κ ι, γ ι α τ ρ ο υ λ ά κ ο ς, γ ι α τ ρ ο ὕ λ η ς.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. Γιατρουδάκης Ἀθῆν. Κρήτ. (Ἡράκλ. Ρέθυμν. Χαν.) Ζατρουδάτσης Κάλυμν. Λέρ.

γιατρουδάκος ὁ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ι α τ ρ ο ὕ δ ι διὰ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ο ς.

Γ ι α τ ρ ο υ δ ά κ ι, τὸ ὅπ. βλ.

γιατροῦδι τό, Σύμ. γιατροῦγι Εὔβ. (Κύμ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ι α τ ρ ό ς καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὕ δ ι. Διὰ τὴν ὑποκορ. κατάλ. -ο ὕ γ ι βλ. Στ. Καρατζ., Ὑποκο-ριστ. ἰδιώμ. Κύμ., 33.

Γ ι α τ ρ ο υ δ ά κ ι, τὸ ὅπ. βλ.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. ὑπὸ τύπ. Γιατροῦγι Κύμ.

γιατρουλάκι τό, πολλαχ. γιατρουλάξ' ἐνιαχ. βόρ. ἰ-διώμ. διατρουλάτσι Κάσ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ι α τ ρ ο ὕ λ η ς καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ι.

